

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **V. H.**, bývajúcej v P., proti žalovaným **1/ Z. B.**, bývajúcej v P., **2/ J. S.**, bývajúcej v P., **3/ M. B.** bývajúcej v P. a **4/ M. P.**, bývajúcej v P., všetci právne zastúpení JUDr. R. K., advokátom so sídlom v P., **o určenie vlastníckeho práva a protinávrhu žalovaných o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelom J. S.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. NM – 5 C 91/2000, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. novembra 2007 sp.zn. 5 Co 244/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín rozsudkom zo 7. júna 2006 č.k. NM – 5 C 91/2000-117 žalobu žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k parcelám KN č. X. – orná pôda o výmere X. m² a KN č. X. – záhrady o výmere X. m² vedených na LV č. X. pre kat.úz. N. L. zamietol a taktiež zamietol protinávrh žalovaných o určenie, že predmetné parcely patria do dedičstva po zomrelej M. S.. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že žalobkyňa je vedená ako vlastníčka nehnuteľností v katastri nehnuteľností k parcelám, ktoré sú predmetom sporu, preto na jej strane nebol daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Protinávrh žalovaných na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po M. S. nepovažoval za dôvodný, lebo nebolo preukázané, že právni predchodcovia žalovaných v minulosti uzavreli kúpnu zmluvu na predmetné nehnuteľnosti

a vstúpili z tohto dôvodu do dobromyseľnej a nerušenej držby a stali sa vlastníkmi na základe vydržania vlastníckeho práva.

Na odvolanie žalovaných proti časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorou bol ich protinávrh na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 14. novembra 2007 sp.zn. 5 Co 244/2006 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozsudku sa odvolací súd v napadnutej časti stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, z ktorých mal preukázané, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu nadobudli vydržaním vlastníckeho práva a preto ich protinávrhu na určenie, že patria do dedičstva po ich právnom predchodcovi nebolo možné vyhovieť.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali včas dovolanie žalovaní, ktorí žiadali rozsudok odvolacieho ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p., teda, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukazovali na nesprávny postup súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu pri vyhodnotení dôkazov ako aj otázky posúdenia nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, pričom dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. bližšie nešpecifikovali.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení na dovolanie žalovaných považovala rozsudok odvolacieho súdu za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok je prípustný a dospel k záveru, že dovolanie prípustné nie je.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Žalovaní 1/ až 4/ ako dovolatelia podali dovolanie proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

V zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Odvolací súd v preskúmvanej veci vo svojom potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania, čím nebol splnený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p. Iné dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 238 ods. 1, 2 O.s.p. neboli taktiež dané.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolací súd vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 2 druhá veta O.s.p.) vždy na tieto vady prihliadnuť, preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk tam uvedených. Osobitne sa zaoberal tvrdenou námietkou dovolateľov podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p., treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Dovolatelia v podanom dovolaní ako dôvod prípustnosti dovolania síce uviedli § 237 písm.f/ O.s.p., tento však bližšie nešpecifikovali v dôvodoch dovolania so zameraním na postup súdu, ktorým im mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keďže dôvody dovolania sa dotýkajú nesprávneho právneho posúdenia veci.

Preskúmaním veci však dovolací súd nezistil, že odvolací súd by svojím procesným postupom odňal žalovaným možnosť konať pred súdom. Odvolací súd konal vo veci na základe vydaného uznesenia (§ 101 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2 O.s.p.) v neprítomnosti žalovaných 1/ až 4/, po tom, čo ich neprítomnosť ospravedlnil ich právny zástupca, nežiadal však o odročenie pojednávania. Právny zástupca žalovaných sa na pojednávaní odvolacieho súdu vyjadril k veci a predniesol návrh na rozhodnutie v súlade s § 215 vety druhej O.s.p. Procesné právo žalovaných na riadne prejednanie veci teda nebolo porušené a dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nebol zistený. Taktiež neboli preukázané ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p.

Dôvody dovolania žalovaných smerujúce k právnemu posúdeniu veci, by mohli mať právny význam len vtedy, keby dovolanie bolo prípustné. Keďže dovolanie vo veci prípustné nebolo, nemohol sa dovolací súd zaoberať vecnou správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska dôvodov namietaných v dovolaní.

Keďže v danej veci dovolanie nebolo prípustné, dovolací súd dovolanie žalovaných podľa § 243b ods. 4 O.s.p. s použitím § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli. Na jej vyjadrenie k dovolaniu z hľadiska rozhodovania o trovách dovolacieho konania neprihliadol, lebo nebolo predložené plnomocenstvo, z ktorého by bolo zrejmé, že advokát v mene ktorej sa vyjadril, je oprávnený zastupovať žalobkyňu aj v dovolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :